

[Chr. Madsen.]

ligt, at pensionisterne skal opnå en tilsvarende forbedring, som de lavtlønnede har opnået, og foreslår forhøjelserne fastsat til de nævnte 18 kr. og 12 kr. uden at komme med et rimeligt beregningsgrundlag.

Nu må jeg erkende vanskelighederne ved at beregne, når man ikke er enig om, hvad man skal gå ud fra. Der siges alt for ofte, at pensionerne skal stå i forhold til en arbejdsindtægt, og at pensionisterne skal følge med i den almindelige velstandsstigning, men i praksis kan man ikke blive enig om, hvad man skal regne med. Det eneste, der ligger nogenlunde fast, er den internationale konvention, som vi højtideligt er gået ind for, og hvorefter vi er forpligtet til at yde en alderspension, der mindst skal andrage 40 pct. af en ufaglært arbejders samlede indtægt. Men herom hersker der også usikkerhed. Når årsfortjenesten skal beregnes og stilles i forhold til alderspensionerne, tager man de statistiske tal for året i forvejen, og derefter finder man ud af, at folkepensionen lige har sneget sig op over de 40 pct., altså i forhold til arbejdsindtægten året forud. Det gjorde den højtærede minister ved forhandlingerne under første del af helhedsløsningen i marts 1963, og det er også hensigten denne gang.

Der regnes med en årsindtægt beregnet fra april kvartal 1962 til januar kvartal 1963 efter en gennemsnitstimeløn på 766 øre. Herefter vil folkepensionen andrage 40,2 pct. af arbejdsindtægten, altså en beregnet årsløn på en fundet gennemsnitstimeløn. Arbejdsgivernes statistik siger imidlertid, at årsfortjenesten for ufaglærte i gennemsnit for hele landet i 1962 var 16.800 kr., og det giver en timefortjeneste på 864 øre i året 1962. Derefter skulle pensionen være 7.400 kr. pr. 1. januar 1962. Pensionen var i stedet 5.832 kr. I forhold til arbejdsindtægten var det 34 pct., ikke konventionens nævnte 40 pct. Det var tallene for 1962, de ligger nogenlunde fast. Her er den offentliggjorte årsindkomst, som konventionen siger man skal gå ud fra. Jeg opfatter konventionen på den måde, at nævnte „mindst 40 pct.“ skal være opfyldt på et hvilket som helst tidspunkt.

Nu er så spørgsmålet: hvad vil ufaglærte tjene i 1963, og skal man forudberegne det

eller være så meget over de 40 pct., at man er sikret mod alle eventualiteter? En kommende årsfortjeneste kan skønmæssigt beregnes; det gør det økonomiske råd, og det gør Arbejdsgiverforeningen. Ifølge bilaget til betænkningerne om kollektive overenskomster regner Arbejdsgiverforeningen med en lønstigning på $8\frac{1}{4}$ pct. i året 1963. Hvis dette så nogenlunde holder — det kan være beregnet i underkanten — bliver årsfortjenesten i 1963 18.200 kr. for en ufaglært i gennemsnit for hele landet. For at opfylde konventionens regler skulle pensionen pr. 1. januar 1963 have været 7.280 kr., men var 6.564 kr. I stedet for de 40 pct., som nævnes i konventionen, var procenten den 1. januar 1963 36.

Arbejdsgiverne regner med, at lønningerne stiger 5 pct. i 1964; det giver en årsfortjeneste på ca. 19.000 kr. i gennemsnit for hele landet i 1964. Hvis konventionens mindstemål skal opfyldes, skal der udbetales en pension pr. 1. januar 1964 på 7.600 kr. Det er dette tal, vore ændringsforslag går ud på. Hermed er ikke sagt noget som helst om, at vi er tilfredse med, at man lige er på kanten af de 40 pct. Vi mener, at det ikke er 40 pct., der er målet for aldespensionen; den må betydeligt højere op. Vi mener ligesom formanden for De samvirkende Invalide- og Folkepensionistorganisationer, organist Seierup, at pensionisterne har op imod 100 kr. til gode om måneden.

De tal, jeg er kommet med her, og de beregninger, jeg har fremført, er et forsøg på at komme til et beregningsgrundlag, der for det første opfylder en international konvention og dernæst giver muligheder for eventuelle beslutninger eller forhandlinger om forholdet mellem pensioner og arbejdsindtægt, om det skal være 40, 50 eller 60 pct., man skal regne med fremover. Den overbygning, der kommer med en tillægspensionsordning, vil om en årrække løfte alderspensionerne op til et andet forhold til arbejdsindtægten end det, vi har drøftet nu. Heri ligger en erkendelse af, at de nuværende pensioner er for lave, og hvis folkepensionen ikke løftes i et bestemt forhold til lønningerne, vil tillægspensionen på forhånd blive forringet.

Med disse, måske mange ord vil jeg anbefale vore ændringsforslag. Skulle de ikke blive vedtaget denne gang, er jeg over-